

24 КВІТНЯ

1976 р.

Ціна 2 коп.

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ПО ЛЕНІНСЬКОМУ ШЛЯХУ

106-а річниця з дня народження В. І. Леніна — генія революції, творця нашої партії і першої у світі Радянської соціалістичної держави відзначається цього року в обстановці нового творчого і трудового піднесення, тісної згуртованості всіх радянських людей навколо ленінської партії. Рішення XXV з'їзду КПРС ще раз переконливо продемонстрували правильність генеральної лінії ленінської партії, яка забезпечує швидке просування Країни Рад уперед до перемоги комунізму.

Знаменній даті було присвячене урочисте засідання, яке відбулось 22 квітня в Кремльському палаці з'їзду.

Бурхливими, тривалими оплесками учасники засідання зустріли товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, А. А. Гречка, В. В. Гринина, А. А. Громика, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, К. Т. Мазурова, М. В. Підгорного, М. А. Суслова, Д. Ф. Устинова, П. Н. Демічева, Б. М. Пonomareва, М. С. Соломенцева, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, К. Ф. Катусева, М. В. Зимячина, К. У. Черненко.

З доповіддю «Ленінізм — наука і мистецтво революційної творчості» виступив член Політбюро ЦК КПРС Ю. В. Андропов.

22 квітня в Києві в Палаці культури «Україна» відбулось урочисте засідання, присвячене цій знаменній даті.

Під бурхливими оплесками присутніх місця в президії займають товариші В. В. Щербинський, М. М. Бортисенко, О. П. Ботвин, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, Я. П. Погребняк, П. Л. Погребняк, члени Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, бюро Київських міськкому і обкому партії, виконкомів міської і обласної Рад депутатів трудящих, профспілок, підприємств, представники громадськості.

З доповіддю про 106-у річницю з дня народження В. І. Леніна виступив член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міськкому партії О. П. Ботвин.

З великим піднесенням присутні прийняли вітальний лист Центрального Комітету КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС товаришам Л. І. Брежнєву, (ТАРС — РТАУ).

З нагоди 106-ї річниці з дня народження В. І. Леніна в залі обласної філармонії відбулися урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій міста Кіровограда та воїнів міського гарнізону. З доповіддю на зборах виступив член бюро обкому Компартії України, перший заступник голови обласного комітету А. А. Давиденко.

Учасники зборів одностайно прийняли вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР.

УРОЖАЙ-76

ЗА ДВА ДНІ

Закінчився робочий день, а вікна будиночка механізаторів ще довго світилися. Сюди зібрався член нашої комсомольсько-молодіжної ланки, щоб востаннє розглянути всі питання перед виходом у поле. Згадали про те, що вже зробили для врожаю і що ще належить зробити. Нічого не залишили поза увагою. Та інакше й не могло бути. В першому році десятиріччя п'ятирічки хочемо зібрати на кожному зі ста гектарів по 105 центнерів зерна кукурудзи.

Наступного дня вийшли в поле. Роботи виконували комплексно. Григорій Кокот і Микола Гавришук обробляли ділянку гербіцидами, Григорій Короленко — культивували. А Валентина Ефремова і довідочний механізатор Микола Кожухар повели посівні агрегати. При нормі 14 тонн щодоби засівали кукурудзою 25—26 гектарів. Ланка закінчила роботу за два дні.

В. ГОРБЕНКО,

член комсомольсько-молодіжної механізованої ланки по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи колгоспу імені Леніна Новоархангельського району.

Експедиція

„Впровадження“

В ЖЕ НЕ РЕКОРД

Така особливість нашої сучасності: вчорашній рекорд став сьогодні звичайною нормою, завтра вона вже не задовольнить. Мише час, і молодий машиніст тільки усміхнеться, довідавшись, що його колеги із Знаменського локомотивного депо водили поїзд вагою 2800 тонн. Бо нині показник сягнув за чотири тисячі.

Напруженою буде для працівників депо десята п'ятирічка. Адже обсяг папатопоперевезень повинен зрости на 22 проценти. Цього потрібно досягти при тій же кількості машиністів.

(Про досвід знаменських залізничників читай на 2-й стор.).

ПОДУМАЙ, УДОСКОНАЛЬ!

Комсомольсько-молодіжну бригаду слюсарів дизельної ділянки Гайворонського тепловозремонтного заводу створено недавно. Високих титулів колектив ще не має. Та працюють тут з бажанням виконувати свою роботу на рівні високих зразків, не відстаючи від наукового прогресу. Тому й перша вимога у бригаді: подумай, удоскональ! Потім до технічної творчості, до раціоналізації поширених в колективі ще й тому, що майже всі його члени вчаться — в інституті, в технікумі, відвідують школу комуністичної праці при заводі. Чимало ручних операцій на ділянці механізовано. Серед активних раціоналізаторів — Станіслав Свєрбіус.

Технічна творчість, удосконалення технологічних процесів, сприяють поліпшенню якості ремонту дизелів. А підвищення продуктивності праці, висока якість робіт — це вимога десятиріччя. Із завданням трудяться Василь Народовий, Василь Кравчук, Володимир Богач, Георгій Аншферов, трумпосвар Микола Усаток. Дизелі, надмонтовані ними, — гарантія якості.

На фото: слюсар-складальник дизелів тепловоза Ту-4 Василь КРАВЧУК. Фото В. КОВАКА.

КОЖУХАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

XXV

ПЛАНИ В ГІРІ

СВІТЛОВИДСЬК

У ДЕСЯТІЙ

Цього року Світловидськ виповниться 22 роки. З маленького села Табурища виросло сучасне багатопрофільне місто з 50-тисячним населенням. Яким воно буде через кілька років?

Наш позаштатний кореспондент С. ТИШКО зустрівся з головним архітектором Світловидського Я. Я. КУШНІРОВИЧЕМ і попросив його розповісти про перспективи розвитку міста.

— Ми вже звикли до того, що кожна п'ятирічка народжує нові виробничі підприємства. А які зміни в індустріальному обличчі міста стануть в десятій!

— За п'ять років розшириться, реконструюється ціла низка місцевих заводів. Буде споруджено і введено в експлуатацію великий молокозавод із сучасним устаткуванням. Він повністю забезпечуватиме молоком і молочними продуктами два райони: Світловидський та Онуфріївський.

— Яремо Йосиповичу, у Світловидську житлової проблеми ще повністю не вирішено. Як вона розв'язуватиметься в наступній п'ятирічці!

— За цей час у місті виростуть будинки загальною площею 130 тисяч квадратних метрів. Це — понад 2,5 тисячі квартир. Новобудови піднімуться в новому мікрорайоні — між вулицею Калініна та Андрущицьким ярмом, там, де сьогодні пустир, а також на вільних площах центральної частини міста і в селищі Власівці.

Виростуть будинки нових серій з поліпшеним плануванням квартир і де ятиповерхові.

Так що житлова проблема розв'язуватиметься успішно, хоча, звичайно, повністю не зникне з порядку денного. Це й зрозуміло: значно зросли потреби трудящих. Ще зовсім недавно квартири на кілька сімей були звичним явищем. А в десятій п'ятирічці кожна сім'я матиме окрему квартиру.

До того ж на кінець п'ятирічки кількість населення міста збільшиться приблизно до 65 тисяч чоловік.

— Скажіть, будь ласка, які споруди світловидськ отримав у загальному користуванні?

— Буде зведено в експлуатацію районну лікарню, міську поліклініку. Поблизу середньої школи № 4 виросте будинок зв'язку з автоматичною телефонною станцією на 10 тисяч номерів. У недалекому майбутньому практично всі бажані матимуть можливість встановити телефони.

На розі вулиць Леніна та Єгорова почалося будівництво автовокзалу

на сто посадочних місць. Уже наступного року він прийме перших гостей міста.

Поблизу кінотеатру імені Т. Г. Шевченка виросте будинок побуту, біля турбази «Славутич» — готель на 164 місця.

Розшириться мережа каналізаційних систем, триватиме підведення в будинки природного газу.

Для зручності покупців магазини тепер споруджуються в житлових будинках. Так буде й надалі. В мікрорайоні 3-А виникне окремий торговельно-побутовий центр з рестораном, кулінарним магазином, магазинами продовольчих і промислових товарів, приміщеннями побутового обслуговування, ательє, фотографії...

— А що будівельники подарують юним світловидцям?

— Понад півтори тисячі учнів прийме нова середня школа. Для найменших — зведено три дитячих комбінати. А ще — корпус дитячої спортивної школи.

— Жителям Шевченківського мікрорайону дуже заважає шум транспорту. Від двигунів багатотонних машин у вікнах дрижить.

— У недалекому майбутньому вантажний транспорт піде в об'їзд великих житлових масивів. А в перспективі — шосейна дорога, котра пройде біля залізничного полотна аж на Рівзівку.

— Гарне наше місто. Є де відпочити після трудового дня. А от жителі нових мікрорайонів змушені вільний час проводити в центрі.

— У новій п'ятирічці буде розв'язано й цю проблему. Значно розшириться мережа спортивних майданчиків, кращим стане парк культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка. А ті, хто живе поблизу обеліска Слави, незабаром зможуть відпочивати на бульварі, що проляже від обеліска майже до самого берега водосховища.

Гадаю, цей бульвар з його сходинами, терасами, оглядовими майданчиками, фонтаном стане улюбленим місцем прогулянок світловидців і гостей міста.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР, розглянувши подання Комітету по Ленінських і Державних преміях СРСР у галузі науки і техніки, літератури, мистецтва і архітектури при Раді Міністрів СРСР, присудили Ленінські премії 1976 року:

Премії присуджено групі вчених-спеціалістів у галузі астрофізики, математики, хімії, біології, археології, медицини, спеціалістам нафтодобувної промисловості, металургії.

Премії присуджено діячам культури: Н. К. Амбіюсу — заслуженому діячеві культури Литовської РСР, письменникові; І. Л. Андронікову — заслуженому діячеві мистецтва РРФСР і Грузинської РСР; Г. М. Меркову — Герою Соціалістичної Праці, письменникові; О. В. Образцову — народній артист РРФСР; З. К. Церетелі — заслуженому художникові Грузинської РСР; В. М. Шукшину — заслуженому діячеві мистецтва РРФСР (померло).

(ТАРС).

ЛЕНІНСЬКІ
ПРЕМІЇ

1976 року

На початку стійлового періоду крива надоїв різко пішла вниз. Але перші невдачі не викликали розгубленості у членів комсомольсько-молодіжних колективів ферм, настрйоли їх на пошук, примусили сповна використувати резерви. Немало сил віддали молоді майстри машинного доїння, щоб при мінімальному витрачання кормів мати високі надої. Ставши на ударну ваху на честь XXV з'їзду КПРС, вони перший рік десяти п'ятирічки почали під

ФЕРМА — ПЕРЕДНІЙ КРАЙ

Підбито підсумки конкурсу серед комсомольсько-молодіжних колективів молочно-товарних ферм господарств Кіровоградщини за перший квартал нинішнього року.

девизом «Ферма — передній край».

Комсомольці Олександрівського району пишуться своєю землечесною Ольгою Козаченко. За успіхи в минулому п'ятиріччї комсомолка удостоїлась ордена Трудового Червоного Прапора, два роки вона виступала приз газети «Молодий комунар» «Перший молодіжний Кіровоградський». Нині в Песватківському відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату виховано чимало молодих доярок. На одній фермі разом з О. Козаченко працюють комсомолки Ендокія Рогачук, Марія Чебан, Марія Даниленко. В перші дні року тут створено комсомольсько-молодіжний колектив, очолила його Ярослава Андрушакевич. Рівнячись на передовиків, дівчата в першому кварталі надоїли в середньому від кожної корови по 967,2 кілограма мо-

лока і добилися найвищих показників серед комсомольсько-молодіжних колективів молочно-товарних ферм області.

Для комсомольсько-молодіжних колективів колгоспу імені Мичуріна Новгородківського району (группкомсорт Тетяна Музичук) та колгоспу імені Кірова Долинського району (группкомсорт Ольга Ковтун) минулий квартал був часом творчих успіхів. Ці колективи одержали від кожної корови відповідно по 913 і 852 кілограми молока, посілиши друге й третє місця в обласному змаганні.

У змаганні на приз «Молодого комунара» «Кращому комсомольсько-молодіжному колективу МТФ області» успіхів досягли чимало колективів. До складу десяти перших колективів увійшли ті, що надоїли від кожної корови за квартал найбільшу кількість молока. Це колективи:

колгоспу «Союз» Знам'янського району (группкомсорт Поліна Бердник) — 827 кілограмів;

Ульяновського відділка бурякорадгоспу Ульяновського району (группкомсорт Надія Оліхнович) — 786;

радгоспу Олександрівського цукрокомбінату (группкомсорт Валентина Столяревич) — 764;

Ульяновського відділка радгоспу Маловисківського цукрокомбінату (группкомсорт Валентина Новак) — 720;

колгоспу «Більшовик» Гайво-

ронського району (группкомсорт Марфа Савченко) — 705;

колгоспу «Росія» Новоукраїнського району (группкомсорт Валентина Петренко) — 667;

колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району (группкомсорт Ольга Гусар) — 662.

Торік показники були рівнішими. Комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу «Дніпро» Онуфріївського району, що зайняв тоді дев'яте місце, в першому кварталі одержав від кожної корови по 719 кілограмів молока. Та не слід забувати, що під час нинішньої зими були значні утруднення з кормами. Молоді майстри доклали немало сил, аби успішно завершити зимівля худоби. Практика показала: там, де дбають про раціональне витрачання, навіть у складних умовах зими можна добитися високих надоїв. Це довели переможці у змаганні — члени комсомольсько-молодіжного колективу Песватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату. Вони вибороли перехідний приз «Молодого комунара».

ВЖЕ НЕ РЕКОРД

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Збільшувати тоннажність составів у депо почали ще так давно, в дев'ятій п'ятирічці, коли весь парк електро-возів було переведено на незалежне збудження тягових двигунів. Сучасне оснащення давало змогу ефективніше використовувати можливості локомотива, економити більше електроенергії на залізниці. І першими пішли на рекорд, подолавши психологічний бар'єр, члени комсомольсько-молодіжної колонії яку очолює Віктор Голубенко. Є 3600 тонн!

Дедалі частіше надходили з диспетчерської заявки на велико-вагові поїзди. Машиністи і їхні помічники на спеціальних курсах освоювали зовсім нову систему роботи. Розуміли, що використано далеко не всі можливості, що можна і треба працювати краще. Модернізації залізничної поїзди не тільки на техніці, а й у сфері людської. Новим змістом наповнився повсякденний труд залізничників.

У Петра Вікторовича Присяжніого, заступника начальника депо по експлуатації, всі успіхи і невдачі колективу, як то кажуть, на очах. Він розповідає:

— Можє здатися, що високі показники ми добилися надто швидко, всього за два — три роки. Але я пам'ятаю, як нелегко було зрушити з тієї точки — 2800 тонн. І коли пішли перші вагонової, стало зрозуміло: будуть іще кращі результати. Тепер нікого не здивує цифрою 4200, бо состави такої ваги водять багато залізничників: у тому числі й молоді. А норма ж — чотири тисячі.

У найближчі роки депо одержить нову техніку — дво-секційні електровози ВЛ-80. Усі, від новачка до ветерана, прагнуть поповнити свої знання, вдало поєднати набуток товаришів з власним досвідом. Як зробили це, наприклад, машиністи Анатолій Ківерник, Сергій Пугачов, Олександр Рогов, помічники машиністів Григорій Сіриченко, Олександр Зіноватий...

«Кожен рейс — творчий пошук». Це не просто фраза, сказана Анатолієм Ківерником. У ній сконцентровано саму суть роботи машиніста в поїзді, коли він ставить перед собою безліч питань. Як, приміром, добитися економії електроенергії, особливо на важких відрізках залізничної? Тут найважливіше — визначити де состав може пройти за інерцією, а де слід провести його з більшою швидкістю. Та хіба ще мало тих питань?

У соціалістичних зобов'язаннях А. Ківерника і його помічника Г. Сіриченка сказано: «Перевезти 1976 року 20 тисяч тонн надаланових вантажів». Тільки за перший квартал вони виконали половину наміченого. І так трудиться кожна бригада комсомольсько-молодіжної колонії С. Ф. Токаря.

Перед рейсом Степан Федорович розповів про сьогоднішні справи молодіжного колективу, про перспективи на десяту п'ятирічку:

— Впровадження нової технології очевидне. За неї агітують самі результати. Але, зрозуміло, зупинитися не можна. Мова йде про економію електроенергії. Чим більша вага состава, тим більше витрачається енергії при його водінні. І тут багато значить майстерність машиніста, його вміння знаходити правильне рішення в будь-якій ситуації.

Саме тому в депо розробили досконалішу режимну карту маршрутів. Орієнтуючись по ній, залізничники знають, у якому режимі вести поїзд на тій чи іншій ділянці залізничної. І тут знадобилися знання і досвід молодих — Віктора Голубенка, Григорія Стріженка та Валентина Степуна.

Звичайно це доводилося розмовляти, всі впевнені, що ключ до успіху — у відмінному знанні техніки. Закінчується складання трьох навчальних класів, у яких раз на два роки машиністи і їхні помічники складають іспити після навчання на курсах підвищення кваліфікації.

— Успіхи експлуатаційників неможливі без високої якості ремонту, — таку думку висловив П. В. Присяжний. — Кому, як не машиністам, найбільш відчутні всі зміни в роботі локомотива під час рейсу? Але роблять їм заклик: локомотив повинен пройти з гарантією все коло, а так буває, на жаль, не завжди. Іноді виходять з ладу тягові двигуни, це — втрачений даремно час.

Разом з машиністами вагоме слово під час модернізації сказали й молоді ремонтники, особливо — раціоналізатори. Торішній творчий доробок кращого раціоналізатора депо Володимира Долбієва — сім пропозицій, економічний ефект від впровадження яких — понад 20 тисяч карбованців. У колективі відомі імена Віктора Лимоненка, Євгена Стороженка.

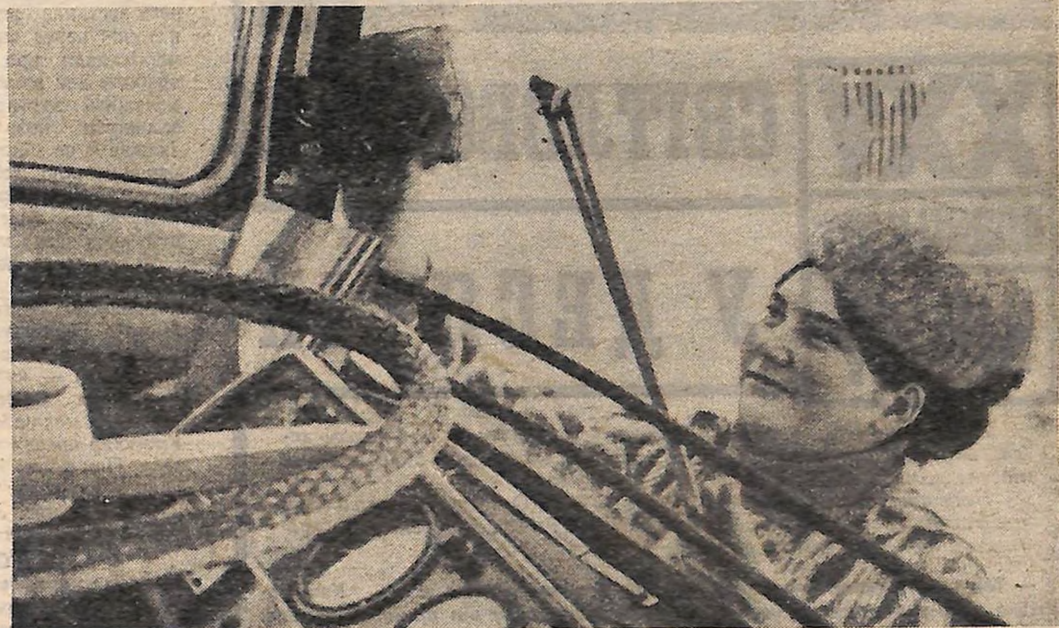
Та не видно тут ролі комітету комсомолу, що його очолює молодий спеціаліст Віктор Шава. За словами інженера по раціоналізації Валентина Криуци, питання про поліпшення роботи серед молодих новаторів не ставилось ні на засіданні комітету, ні на комсомольських зборах. А провести конкурс на кращу молодіжну раціоналізаторську пропозицію можна і треба, адже в списках раціоналізаторів депо прізвища молодих залізничників не густо. Із залученням модернізації електровозного парку депо на порядку денному залишається боротьба за збільшення перевезень вантажів.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара».

СУМЛІНІЙ М
СТАВЛЕНІЙ М
ДО СВОЇХ ОБО-
В'ЯЗКІВ ЗАВОЮ-
ВАЛА АВТОРИ-
ТЕТ СЕРЕД ПРА-
ЦІВНИКІВ ТРО-
ЛЕЙБУСНОГО
УПРАВЛІННЯ
ВОДІЙ ЛЮДМИ-
ЛА ХРИСТОЛУ-
БОВА.

ВЖЕ ТРИ РО-
КИ ЛЮДМИЛА
ВОДІТЬ ТРО-
ЛЕЙБУСНИ ВУЛИ-
ЦЯМИ МІСТА.
ПАСАЖИРИ ЗА-
ДОВОЛЕНІ ОБ-
СЛУГОВУВАННЯМ
В САЛОНІ
МАШИН.

Фото
І. КОРЗУНА.

ФРАНЦУЗЬКИЙ хлопець і дівчина з Індії, юна в'єтнамка і американець пов'язують свої надії з мирним майбутнім. Активними діями молодь має намір відстояти його.

У могутній рух миролюбних сил вливаються все нові й нові загопи борців. Програма дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів, прийнята XXV з'їздом КПРС, дала імпульс зростанню активності прогресивної молоді. Така думка активістів міжнародного молодіжного руху.

У день солідарності прогресивного юнацтва знову твердо заявили: ми єдині в напереченні самої ідеї війни, ми за поглиблення процесу розрядки міжнародної напруженості, за те, щоб надати йому не-оборотного харак-терю. Але у світі

живі сили, які вношують агресивні заміри. Вони намагаються загальмувати процес розрядки. Тим-то ми кажемо: розрядка — продовження упертого бою із силами реакції. Молоді усвідомлюють це.

Заклик «Молодь світу з тобою, Чилі!» об'єднує сьогодні всіх, хто виступає проти фашизму — головної зброї реакції. В Чилі не приймаються арешти цивільних людей, катування запроваджені в систему. Готуються судилища над керівниками Народної єдності. Але в країні зростає спір фашистському режиму. В солідарності мільйонів людей землі черпають сили чилійської антифашистської.

«Свободу Генеральному секретареві Компарії Чилі Луїсу Корваллану!», «Свободу всім політичним в'язням Чилі!», «Повернути чилійцям їхні права і демократичні свободи!» — буде написано на транспарантах багатотисячних демонстрацій. Для солідарності молодих у Берліні і Осло, в Каракасі і Токіо...

Не менш значимим стануть марші тих, хто вийде з вимогами забезпечити їхні права в сусільстві «рівних можливостей», — юнаків і дівчат багатьох капіталістичних країн.

«Хочу роботи, з якою можна дожити до старості» — це законне бажання, висловлене американським підлітком, можуть повторити 700 тисяч молодих безробітних Франції, 120 тисяч юнаків і дівчат ФРН, яким нема ще й двадцяти і які теж позбавлені можливості продовжувати навчання чи працювати.

Безробіття серед молоді — проблема, яка в умовах економічної кризи, що потрясає країни Заходу, набрала особливого гостроті. Тільки в країнах Європейського економічного товариства число молодих людей віком до 25 років, які не мають роботи, перевищило два мільйони чоловік — понад 40 процентів загально-го числа безробітних.

Але вони не пасивні жертви кризи. По всій Франції діють молодіжні комітети по боротьбі з безробіттям. «Капіталістична система не здатна гарантувати молоді

„СТАНЬ З НАМИ ПОРУЧ!“

24 квітня — Міжнародний день солідарності молоді. Цього року він проходить під лозунгом Всесвітньої кампанії «Молодь — за антиімперіалістичну солідарність, мир і прогрес», яку на заклик ВФДМ розгорнула демократична юність планети.

впевнене майбутнє», — заявив на недавній прес-конференції в Бонні голова Соціалістичної німецької робітничої молоді В. Герке. З кожним місяцем дедалі ширше розгортають рух за докорінну зміну системи професійного навчання, вимагають покінчити з безробіттям юнаків і дівчат ФРН.

Солідарність — поняття конкретне. Допомога створюється англійським шахтарям. Ізраїляди в Іспанії. Так ділять батьки. Це почуття керує й нашими молодими сучасниками.

Радянський комсомолец Микола Пискорський — герой Алжирської Народної Демократичної Республіки. Загинув при виконанні міжнародного обов'язку — розмінюючи «зону смерті», залишену війною. Хлопчик і дівчатка В'єтнаму вчитимуться в школі, яку їм збудували на кошти, зібрані молоддю Європи і Африки, Азії і Америки. Молоді радянські лікарі працюють у Гвінеї-Бісау, в багатьох інших країнах.

Мітинги, демонстрації, суботники і тисячі карбованців, форинтів, франків, марок — до фонду солідарності. Так відзначать демократична молодь 24 квітня. Але, мабуть, головним буде те, що ця розгорнута демонстрація єдності приведе нові загопи юнаків і дівчат в одні лази з тими, кому дорогий мир, національна незалежність, соціальний прогрес.

Є. КАВЕЛІНА,
(АПН).

«ЖЕК І ШКОЛА — ІНТЕРЕСИ СПІЛЬНІ»

НА ВУЛИЦІ НАШІЙ...

Нікому з дорослих не байдуже, де проводить свій дільний час дитина. То ж вони створюють для них будинки піонерів, станції юних техніків. Пікаються дорослі й про те, щоб дітям було де розвиватися, займатися чимось корисним і в своєму будинку, на подвір'ї. Для цього обладнують прижека піонерські кімнати. Але хлопчики й дівчатка ходять туди лише тоді, коли там буде цікаво, коли кожен зможе зайнятися улюбленою справою. І важливо, щоб така справа знайшла там не тільки для піонерів, а й для старшокласників.

Нещодавно в Будинку піонерів міста Кіровограда відбувся традиційний огляд-конкурс художньої самодіяльності, присвячений 106-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Цей огляд показав, як зріс потяг школярів до музики, до пісні. Чудово виступили представники третьої житлово-експлуатаційної контори — естрадно-вокальний ансамбль «Юність» підготував композицію «Ленінських ідей торжество». Цікавою була й композиція «Ім'я Леніна в серці кожного» (жек № 2). І поряд з піонерами виступили й комсомольці.

І зовсім інша картина, коли на сцені з'являється представник піонерської кімнати шостої контори: кілька дівчаток молодшого шкільного віку виконували номери без музичного супроводу. В чому ж справа? Старшокласники тагнються до цієї піонерської кімнати, яка забезпечена музичними інструментами. Добре подбали про жек № 2 його шефа — працівника швейної фабрики. Інструменти для естрадного ансамблю — їхній подарунок. І як результат — друге місце в огляді-конкурсі. У шостої жеки теж є шеф — колектив ремонтного заводу «Укрспільгостехніки». Однак дозволя підшефних його чомусь мало цікавить. А хто повинен подбати про інструменти для піонерської кімнати житлово-побутового відділу заводу «Червона зірка»? І керівники заводу. І його комсомольська організація випустити це з уваги.

Дозвіли дають — турбота дорослих. Пікаються про нього повинні і школа, і громадськість.

К. БОРИСЕВИЧ,
Р. КРЕНДЕЛЬ.

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ВИПУСК

НЕ можу гарантувати, що в адміністрації Долинського кінотеатру не все гаразд із пам'яттю, але з літературою вони явно розминувалися ще в дитинстві. Є, приміром, така байка, в котрій мораль про дзеркало, на яке нічого кивати. Бо вкотре, не виконавши плану обслуговування населення, вони починають нарікати... Ні, не на дзеркало. На телевізори. Мовляв, понавиробляли тих телевізорів стільки, що тепер є у кожного, і люди в кіно не йдуть.

Спонуканий бажанням хоч якось зарадити виконанню кінотеатром плану, я помчав дивитися черговий фільм.

Пробираючись до віконця каси по квиток, мало не виламав лівої ноги,

ПАРАД АЛЕ!
ПАРАД, АЛЕ...

ОЦЕ КІНО!

шугнувши в дірку. «Невдача», — майнула думка. Та я не марновірний. З квитком у руках зайшов до фойє. До початку фільму лишилися трохи часу, і я вирішив почитати газети. Замість них на столі в мальовничому безладді лежали клапти газетних сторінок. Осмислюючи це явище, підвів очі до стелі і похололо серце... Наді мною, ледь тримаючись за дротяний крючок, висіла побита, вкрита сантиметровим шаром пилу люстра. Освітлю-

вальний прилад кожної миті міг стати братовбивчим снарядом. Та ось контролерка відчинила двері, і глядачі посунули до залу. Назустріч війнуло задушливим, гарячим повітрям. Моршачи носа, розтоптували лушпиння соняшникового насіння і наступали одне одному на ноги, всі дружно й весело стали шукати своїх місць. Бо, виявилось, стільці в рядах розташовані не по порядку. Раптом погасло світло — почався кіножурнал. А глядачі про-

довжували заходити до зали й шукати вказані на квитках місця. Вхідні двері відчинилися й зачинилися протягом п'яти хвилин і тоді, коли почався художній фільм.

Хорошого настрою як не було. Де вже тут хвилюватися разом з героями фільму, коли тебе пробігає піт зовсім не від подій на екрані?

Коли, змокрілий і знесилений, я вийшов на свіже повітря, то подумав: «Тепер мене й найпотужніший грактор не залягне до міського кінотеатру! Гострі відчуття — не для мене... Краще сидіти вдома і вивчати байки Глібога».

М. СНИГОВИЙ.

м. Долинська.

ХТО ПОЯСНИТЬ?

Життя багате парадоксами. То в години пік один за одним починають підходити до зупинки порожні тролейбуси, то ціла зграя білих гав злітається тобі на підвіконня, то, раптом, твій надійний товариш починає писати вірші... І тоді ти розводиш руки і видаєш із себе: «Парадокс!»

З отаким незрозумілим явищем я зустрівся минулої неділі. Зайшов до ательє індивідуального шиття № 3, що по вулиці Леніна, 23. На дверях написано: «Працює з 10.00 по 20.00, перерва — з 15 по 16. В суботу і неділю — з 10.00 по 18.00, без перерви». Глянув на годинник — 17.30. Подивився на двері — зачинені. Цей факт підтвердили і два працівники ательє, що з почуттям виконаного обов'язку спускалися сходами: — Все, вже зачинено!

— А як же розпорядок дня? — розгубився я.

— Який там розпорядок! Навіщо нам сидіти в неділю до шостої, якщо клієнтів немає? — осурено запитав один із них. А другий, вирішивши не загострювати ситуації, поцікавився, у якій справі я прийшов.

— Та ось плаці хочу підігнати...

— Ні, що ви, що ви! — замахали руками обое. — У нас замочень дуже багато, до першого не сировимось!

І я подумав: «Замовлень багато, а майстри на півгодини раніше йдуть з роботи. Парадокс!»

Цікаво, а як цей «парадокс» пояснить директор фабрики «Індушіття» О. Б. Дрибін?

Панько СОРОКАПУД.

Думки вголос і про себе

Побудований дівчиною храм кохання виявився повітряним замком.

Після осілля квітка кохання виростає в яблуко незгоди.

Іноді і слабка стать діє з позиції сили.

Коли дівчина вийшла з косметичного салону, на ній лица не було.

Скільки треба любовних трикутників, щоб створити одне сімейне коло?

Пальма першості чоловіків іноді виявляється простою липою.

О. СЕҀН.

Мал. з білеття Прес-бюро «Комсомольської правди».

Віддайте копійку...

З КОНКУРСНИХ РОБІТ АКТИВУ «КОЛІСНОЇ МАЙСТЕРНІ»

Черга діловито рухалась до жінки в білому халаті. Я спокійно чекав. Нарешті продавщиця звернулася й до мене: «Будь ласка, замовляйте». Розумієте, авічливо так: «Будь ласка...» Я замовив. Вона так гарно все загорнула в папір і з усмішкою кінозірки подала мені. І вже до іншого покупця звертається: «Що вам потрібно?» Взірнувши так, як і до мене: «Що вам...» Ні, думаю, ти ще зі мною порозмовляй.

— Громадяно, — кажу, — я ж вам дав три карбованці, ви мені повинні дати з них одну копійку здачі. — Поки я чекав своєї черги, все підраховував. — Що? Кажете, все правильно? Та знаєте, що ви і подібні до вас позбавляють мене задоволення в кінці року випити зайву пляшку горілки і склянку газової води? Ви це

знаєте? Га? Не розумієте... Так от, мисліть логічно. Скільки діб має рік? Правильно, — 365, а високосний навіть на добу більше. Якщо кожного дня мене обраховуватимуть на копійку, то скільки вийде? Ага, мовчите! А ти не штовхайся. — Це ж я до того, що позаду стоїть. — 365 копійок у звичайний рік, у високосний — 366. Це ж пляшка горілки за 3,62! А ви... Женіть книгу скарг, і мерщій!..

Копійку вона мені все ж віддала, та на пляшку горілки вже не вистачить... Хіба що на «чорнило». Спитаєте, чому? А полічіть. Рік звичайний має 365 діб, високосний — 366. Так! Тепер від них відніміть 15 діб. Скільки вийде?

П. ОЛІЙНИК.

снт. Добровеличківка.

Бур'ян

Мене не сіють, я сам расту. І расту там, де на мене махають рукою: «Ще зв'язуватися з таким сміттям!»

Пилка

Сама не знаю, звідки у мене такий погляд на речі: а чи не можна оцю штуку переппилати?

Налигач

Сподобався я Корові, і вона міцно прив'язалася до мене.

Роман ПОПОВИЧ.

ВЕСЕЛИЙ

КЮСК

Дбайливий син

— Що ти з грішми

робиш, Ваню?

— Те і се купую, Г'ю вино у ресторані,

У кіно буваю...

Ну, а що лишається —

Батькам посилаю.

— І багато вислав, брате?

— Е, та що казати!

Повернувся гуді-суді

І нема зарплати.

Г. ПОЗДНЯК.

м. Світловодськ.

СПОРТ

ТОГО ДНЯ в кожному класі фізорг оголошували:

— Завтра — туристський зліт. Бути всім у спортивній формі.

Дехто вважав, що зберуться школярі на спортивному майданчику, складуть рапорт про свої досягнення в туризмі, а переможці отримають нагороду.

Зібралось 730 учнів. Але не біля школи чи в актовому залі. Всі вийшли за місто. Почалися змагання з орієнтування. Підняли прапор ігор «Зірниця» і «Орля». Юні туристи влаштували бігушки, демонстрували своє вміння користуватися наметами, долали водні перешкоди.

— Турист повинен бути фізично загартованим, — зауважила перед зльотом учителька фізкультури Людмила Максимівна Коляда. — Ось тут вони й покажуть, на що здатні.

Тож не обійшлись без стрільби з дрібнокаліберної гвинтівки, без легкоатлетичних вправ, метання гранат. Результати радували — більше ползаючи учасників поєдинків виступило на рівні нормативів і вимог комплексу ГПО.

Такі заходи в Кіровоградській середній школі № 5 уже стали традиційними. Стартували «Старта ндія», цікаво проходили ігри «Нуно, хлопці», «Нуно, дівчата!», вправляються десь стрибати, справжнє свято — поєдинки з багаторазово ГПО на призми «Комсомольської правди». Пільки в цьому навчальному році за програмою нового фізкультурного комплексу було встановлено 17 змагань. Загальна кількість учасників — 1.387. Це значить, що кожен учень школи щодня на старт 4-5 разів. Найбільш масовими були поєдинки з лижового кросу, плавання, легкої атлетики — брали участь 500-600 юнаків і дівчат. Тепер уся школа знає чемпіонів ГПО — Григорія Маврицького, Наталію Фесенко, Анатолія Гавриленка, Геннадія Ярового, Юрія Якимиху. Всі вони — спортсмени-розрядники, призери обласних та республіканських змагань. Наприклад, Сергій Зелінський був у числі найсильніших борців класичного стилю на всесоюзних турнірах серед юнаків. І він знає: всесоюзний фізичний гарт він здобув під час стартів ГПО. Так вважав кожен із 450 розрядників школи.

Деякі активісти фізичної культури низький рівень масовості у своїх колективах фізкультури пояснюють тим, що немає тренерів. І тут же рапортують: у нас підго-

товлено 30 громадських інструкторів зі спорту. Виходить, що цифри хіба що для завітів. А як бути врятом учителям фізкультури, коли, крім уроків, організації спартакіадних змагань, треба ще й налагодити роботу спортивних секцій, у яких тепер 186 учнів?

— Тут наші перші помічники — громадські тренери, — не без гордості підкрес-

ВИЩИЙ БАЛ— ЗА АКТИВНІСТЬ

лює Л. М. Коляда. — Вони теж спортсмени-розрядники, призери міських та обласних змагань. Григорій Ханерія веде секцію класичної боротьби, Анатолій Гавриленко тренує футболістів, Наталія Товстоного, Юрій Якимиха та Олександр Гайдук — волейболістів. Наприклад, такі гімнастки із секції, яку очолює спортсменка-розрядниця Лариса Рябокіна, мали найвищі показники на міських змаганнях. У кожній секції нарівні з тим чи іншим видом спорту турбота про комплекс ГПО.

А проблеми? Позбавити передусім про те, щоб мати місце для тренувань. Біля школи ніде облаштувати спортивний комплекс. Але вихід знайшли. Учні запропонували свої послуги спортивному «Зірці» — прибиральні стадіон, доглядають дерся. Закозачили наметами запропонували дітям свої спортивні бази, що неподалік школи. Нормативи з плавання школярі склали в басейні ДЮСШ обласного спорткомітету. Першими стартували допризовники. Із 67 юнаків лише чотирьох не виконали визначеної програми. Потім показові естафети. А для наймолодших три вправи — «торпедка», «поплавок», «ковзанка по воді» — малюки вчилися триматися на воді. Після загальношкільних поєдинків усі отримали медаль. Плавання — Владислав Радченко, Василь Бондар, Ігоря Стобу, Олену Шапченко, Тетяну Дзюбенко.

Та після відвідин басейну з'ясувалося, що з 240 дівчаток уміють плавати лише 60. Спробув навчити решту, коли тренування обмежені часом, бо й у ДЮСШ є свої секції, йдуть сюди учні інших шкіл міста. «Новачка», звичайно, допоможуть шкільні чемпіони, вчителі фізкультури — і в ДЮСШ, і на ставку. Але цього мало. Тому Людмила Максимівна пропонує:

ГПО НА МАРШІ

- ЧЕМПІОНИ СТАЛИ ТРЕНЕРАМИ
- НА СТАДІОН — ДО ШЕФІВ
- Є РЕЛІКВІЇ В ШКІЛЬНОМУ МУЗЕЇ

— Влітку дітей, які не вміють плавати, треба зібрати в піонерських таборах і зарахувати їх до спеціальних секцій. Етьки теж мають нам допомогти — йдуть же відпочивати з дітьми, а там море, річка, штучні водойми...

Отже вирішиться, що активісти із середньої школи № 5 розв'яжуть і цю проблему. Бо тут усе робиться для того, щоб школярі дістали високий фізичний гарт. Небавким рушієм у цьому є робота по пропаганді фізкультури і спорту. Зустрічі з провідними спортсменами міста, спортивні ранки, вечори спортивної слави, бесіди і лекції в класах — теж першочергові заходи, що їх планують активісти фізичної культури школи. Влітку діти турбуються у спортивно-трудовому таборі «Старт». Завжди люди і в шкільному музеї спортивної слави. З добрим задрістю заглядаються учні на фотографії своїх старших товаришів, які стали майстрами чемпіонів республіки, торкаються поглядом «золота» кубка і медаль — і народжується у них бажання покласти й свою реліквію серед експонатів музею.

І про них через роки такі скажуть: «Ці наші рекордсмени!» Скажуть після «Стартів надій» і «Зірниць», після днів юного олімпійця і захоплюючої гри «Орля».

М. ШЕВЧУК.

На стадіонах республіки почалося друге коло зональних несеозонних юнацьких змагань з футболу. На відміну від першого, яке проходило восени минулого року, в ньому беруть участь юнаки двох вікових груп — 1953 — 1959 і 1960 — 1961 років народження.

Перший матч між командою підготовки при кіровоградській команді «Зірка» провели на своєму полі. Іхніми суперниками були представники спеціалізованої футбольної школи-інтернату Києва. Поєдинок молодих юнаків проходив при першій столітній спортсменів і закінчився їхньою перемогою з рахунком 3:0.

Упертою буда боротьба старших хлопців. Перший тайм закінчився нічиєю — 0:0. У другій половині гри у ворота гостей подорів майданчика було призначено одиннадцятиметровий штрафний удар. Погочітково реалізували гості. Цей гол і став переможним для киян.

Чемпіон достроково

Хокеїсти збірної Чехословаччини достроково, за два тижні до закінчення першості, завоювали титул чемпіонів світу і Європи, ставши недоступними для суперників. Пізно увечері 21 квітня команда СРСР прогала збірній Швеції — 3:4, (0:1, 1:3, 2:0).

(ТАРС).

Тираж 60 000.